

[Holger Kristiansen.]

staaende, at jeg synes, man fra Afholdsfolkens Side skulde være overordentlig taknemmelig for det og ikke gøre sig skyldig i den Inkonsekvens, som jeg synes, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen og andre, der stiller disse Ændringsforslag, og de, der vil gaa imod Flertallets Ændringsforslag under Nr. 77, gør sig skyldige i. At forlange, at der i hver enkelt Paragraf skal nævnes: Under Beruselse o. s. v., hører jo ingen Steder hjemme. Hver Ting paa sin Plads — jeg synes, man i saa Henseende har haft en heldig Haand ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag.

Jeg for mit Vedkommende kan tiltræde den Opfattelse, at en eller anden strafværdig Handling begaaet under Beruselse skal ifalde skærpet Straf, men jeg kan ikke tiltræde det, hvis der ikke her gøres noget som helst Forbehold. Jeg har den Opfattelse, at der maa være Adgang til at dømme under Hensyn til alle de foreliggende Forhold, og at der ogsaa kan være Forhold, hvor det er retfærdigt og rigtigt at dømme mildere, naar en saadan strafværdig Handling er begaaet under Paavirkning af Spiritus; jeg kan ikke indse, at det skulde komme i nogen som helst Modstrid med de Principper, som Afholdsfolkene ellers bekender sig til. Jeg tror ikke meget paa, at man drikker sig fuld for at begaa en Forbrydelse. Jeg tror nemlig, at hvis man er saa snedig, at man tager Hensyn til, at man faar mindre Straf, hvis man er fuld, naar man begaar en Forbrydelse, hvis man er saa snedig, at man overhovedet forud for Forbrydelsen overvejer dette, vil man ogsaa være saa klar, at man forstaar, at netop ved at beruse sig svækker man sin egen Stilling baade under Udførelsen af selve Forbrydelsen og navnlig med Hensyn til at gribe Chansen for at blive fri for Anholdelse. Jeg tror ikke meget paa det, men selv om noget saadant skulde være Tilfældet, vil man jo ogsaa ved dette Lovforslag kunne idømme strengere Straffe, hvis en Forbrydelse er begaaet under Paavirkning af Spiritus. Det, der for mig er det afgørende i dette Forhold, er, at man kommer til at staa frit overfor den tilfældige Beruselse og den deraf følgende tilfældige Forseelse, og her synes jeg, at saa længe Samfundet tolererer Alkoholtrafikken og Alkoholnydelsen officielt, i Selskabslivet, i Privatlivet, skal man være noget varsom med at foreskrive absolut øget Strafskyldighed ved Begaaelse af en Forseelse i Beruselse. De, jeg særlig tænker paa i denne Forbindelse, er dem, som ogsaa er nævnt af andre Talere, det er de purunge Mennesker, der ledes af andre, som de ser op til, og som

skulde foregaa dem med et godt Eksempel, det er maaske god Tone at nyde berusende Drikke i det Selskab, hvor de befinder sig, de gør det, og de er ikke selv i Stand til at skønne over, hvor langt de kan gaa, før de har overskredet den Grænse, hvor de mister deres Omdømme og Selvbeherskelse; en af dem drages tilfældigt ind i et Forhold, hvor han maaske kommer til at foretage en strafværdig Handling; begaar en Forbrydelse. Og saa skulde man ikke have Adgang til at se igennem Fingre med et saadant Forhold eller vise Lemfældighed, saa skulde man slaa et saadant ungt Menneske ned, ødelægge hans Fremtid! Det strider imod min Retsfølelse, og det er absolut ikke i Modstrid med min Stilling som Afholdsmand at indtage et Standpunkt som det, jeg her har nævnt. Det, der sker ved Vedtagelsen af dette Straffelovforslag, er, at selve det at beruse sig fordømmes og kan straffes under særlige Omstændigheder, og det er det, der navnlig fremgaar af den Paragraf, jeg har citeret et Stykke af, og der er jo for øvrigt andre Paragraffer i Lovforslaget, som harmonerer med det, jeg her har nævnt.

Jeg vil meget gerne som Afholdsmand anbefale mine Meningsfæller i alle Partier at følge Flertallets Ændringsforslag og Indstilling paa disse Omraader. Derved tror jeg, at vi, naar Forslaget tages som en Helhed, faar det klareste Udtryk for, hvad der skal være Ret og Billighed, og ogsaa hvad der i højeste Grad fremmer netop den Ædruelighed, som vi er Talsmænd for.

Ordføreren (Pürschel): Jeg tror, vi er paa det Punkt, da det er paa Tide at afslutte Debatten, og derfor skal jeg bestræbe mig for at gøre disse Bemærkninger korte.

Jeg vil først til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sige, at ingen kan naturligvis have noget imod, at man, saa længe et Lovforslag ikke har forladt Rigsdagen, søger at faa det ændret paa de Punkter, hvor man mener, det trænger til det, men jeg vilde dog meget beklage, om man paa nærværende Tidspunkt, naar man ikke tidligere har gjort Forsøg paa at faa Bestemmelserne ændret, vil sætte ind paa en saadan Maade, at Lovens Gang igennem Rigsdagen derved skulde blive nævneværdigt forsinket. Jeg anser det for at være saa vigtigt, at den danske Rigsdag nu gør dette Lovforslag færdigt, at det kræver Resignation, navnlig af de Medlemmer, der — det maa jeg have Lov til at sige — ikke i rette Tid har sagt til.

Med Hensyn til Dagsbodssystemet vil jeg gerne have Lov til at sige til den højt-